

ಹೋಗಿದ್ದ... ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಯಾರ್ಯಾರ ಮೋಹಗಳು ಏನೇನ್ ಇರ್ತಾವೋ, ಯಾವುದು ಮ್ಯಾಲೆ ಇರ್ತಾವೋ...' ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಅಂದವನೇ ಮನವಾಳನ್ ಗಂಭೀರನಾಗಿಬಿಟ್ಟ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೋಯಾಗೆ ರವಷ್ಟೂ ತಲೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮನವಾಳನ್ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಪರಿಮಿತ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದು, ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಗುಮ್ಮನ ಗುಸುಕನಿಗೆ ಮುಗುಮಾಗಿದ್ದವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾತಿಗಿಳಿದಿದ್ದು, ಕೋಯಾನಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದ, ಆ ಜಾಗ ಮನವಾಳನ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗೆಲುವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಅಂದಾಜಿನಿಂದ, ಕೋಯಾ ಮದಲಿಂಗನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆದುರಾಗಿ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವನಂತೆ ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದ ಮನವಾಳನ್ ಮದಲಿಂಗನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ ನಿಂತ. ಕಾರು ನಿಂತಿದ್ದ ತಾವಿನಿಂದ ಒಂದತ್ತು ಮಾರು ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬ್ಯಾಟೇ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ, ಅರೆಬರೆ ಗುಡ್ಡಕ್ಕಿದ್ದ ಕಾಡು ಕಲ್ಲುಗಳ ಭೂತಪ್ಪನ ಗುಡಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಗುಜುಗುಜು ಮಾತುಗಳೂ, ಬಾಡಿನ ಘಮಲೂ ಥಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುತ್ತಾ, ಆ ಗುಡ್ಡವನ್ನೂ ಅದರ ಮೇಗಳ ಸಕಲವನ್ನೂ ಕೆಂಬಣ್ಣದಿಂದ ಮಿನುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಥರಾವರಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗು ಕಿವಿ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. 'ಪೂಂಗೊಡಿ' ಮನವಾಳನ್ ಎರಡೂ ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ತುಟಿಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತಂದು, ಶಂಖದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಇದ್ದ ಬದ್ದ ಬಿರುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಗಿದ. ಆ ಕೂಗು ಎದುರಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಮರುದನಿಗಳ ಅಲೆಯಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಗುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಕಾಕಿತು. ಅದು ಮನವಾಳನ್ನನ ಕಂಗಳಲಿ ನೀರಾಡಿಸಿ, ದೃಷ್ಟಿ ಮಬ್ಬಾಗಿಸಿತು. ಆದರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಗದೊಮ್ಮೆ, ಜೀವದ ಕಣಕಣವೂ ಸಿಡಿದು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿಯಾಗುವವರೆಗೂ, ಪೂಂಗೊಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನಿಡಿದು ಕೂಗುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಆ ಕೂಗು ಆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಅನುರಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಅನಿಸಿತು ಮನವಾಳನ್‌ಗೆ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೂಗಲೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿರೆದ ಮನವಾಳನ್. ಆದರವನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ದನಿಗೆ ಬಿರುವು ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯತ್ನಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅದು ಗೊಗ್ಗರು ದನಿಯಾಗಿ, ಕಡೆಗದು ಅವನ ಒಳ ದನಿಗೆ ತಿರುಗಿ, ಅವನ ಕಪ್ಪಂತ ಕಪ್ಪನೆಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಾ ದದ್ದುಗಟ್ಟತೊಡಗಿತು. ಆಗವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೇಗೇ ಮೈಯ್ಯ ಸತುವೆಲ್ಲಾ ಈಟೀಟೇ ಬಸಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸತೊಡಗಿ, ಕಂಗಳಿಗೆ ಹಸಿರು ಚೆಲ್ಲಿದಂತಾಗಿ ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕುಸಿದ.

ಎಸ್. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕತೆಗಾರ, ಅನುವಾದಕ ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಾಕುವಳ್ಳಿಯವರು. 'ನವಿಲ ನೆಲ', 'ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ನೆರಳು', 'ದೇವರ ಕುದುರೆ' ಅವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ.